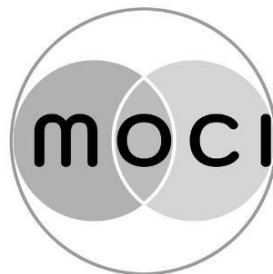

Soulad

Esej napsal James Mahu

Movement of Consciousness and Interconnectedness

moci.life

Soulad

Esej napsal James Mahu

Otázka:

Jaké jsou praktické důvody, proč věřit všem těm záležitostem ohledně nekonečné reality? Píšeš, že je to všechno otázka volby, která je založená na našich vírách a že tyto víry se stávají naším lokálním vesmírem. Možná bys mohl podrobněji vysvětlit, co je to lokální vesmír a také, jaké jsou důvody, proč se snažit přetvořit náš systém víry.

Odpověď:

Tvou otázku lze zodpovědět jediným slovem: *soulad*. Soulad je synonymem pro harmonii, rovnováhu, lehkost, plynutí či synchronicitu. Soulad je možný jen tehdy, pokud se dotýká našeho nekonečného jáství, neboli vědomí Sovereignního Integrálu. Ve skutečnosti žádný jiný soulad neexistuje; jinak můžeš mít jen rezonanci. Můžeš rezonovat s konkrétní vírou, jednáním či morálkou, ale soulad je rezervovaný pouze pro naše nekonečné jáství a odhalení jeho přítomnosti skrze naši imaginaci, myšlenky, pocity a chování.

Jinými slovy, soulad – ve svém pravém významu – znamená, že konečné si začíná uvědomovat, že je také nekonečným a že volí soulad s tímto naším nekonečným jástvím. To znamená, že konečné žije v partnerství s nekonečným. Soulad není odevzdání se ani umožnění vyšší síle, aby přebrala vládu nad životem jedince. Spíše jde o rozpoznání, že existuje jádro identity, kde konečné a nekonečné spolu žijí harmonicky.

Soulad je velmi praktický. Ne proto, že je soudržný ve všech dimenzích a tedy méně stresující; ale spíše proto, že je způsobem, jak zažíváme náš lokální vesmír jako vědomý sen, ve kterém všichni a všechno představují rozhraní mezi konečným a nekonečným. Jestli toto zažíváme vědomě, nebo třeba i napůl vědomě, můžeme v sobě ukotvit pocit, že jsme zároveň konečným i nekonečným. Že jsme konečnou dočasnou bytostí v lidské realitě a zároveň nekonečnou bytostí v nekonečné realitě, která je propojená s Jediným a Vším.

Co to tedy znamená? Jestliže klíčem prakticky ke všemu je soulad mezi konečnými a nekonečnými stavy našeho celkového jáství, pak je prostě naší vůlí zajistit tento soulad v našem lokálním vesmíru, protože to je důležité. Nejde o žádný nástroj náboženství nebo filozofie. Důležitá je zde naše vlastní volba a vůle.

Důležitost nespočívá ani tak v samotném souladu, jako spíše v tom, jak ho zajistit. Jakým poznáním či metafyzickým procesem dosáhneme souladu mezi konečným a nekonečným jástvím? A tvá otázka ukazuje, že chceš pochopit praktické důvody, abys byl vhodně motivovaný pro dosažení tohoto souladu.

Vezměme tedy první část té rovnice: Jak zajistíme tento soulad? Je to bolestně jednoduché: Požádáme naše nekonečné jáství, aby vstoupilo do naší lidské reality, do našeho lokálního vesmíru. Abychom se – jako sjednocené vědomí – vzájemně poznali a ocenili. A toto vzájemné poznání je odvozené od pozorování, že naše chování se postupně mění na chování bezpodmínečné lásky a laskavosti.

Je v tomto „procesu“ něco, co by bylo v rozporu s učením našich mesiášů a avatarů? Ne, jsou to prostě jen jiná slova, která nejsou zatížena náboženským a filozofickým slovníkem uplynulých 10 000 let. To je všechno. Není to nic nového. Tato pravda byla oděna do různých šatů a byla vlastněna desítkami tisíc variant různých náboženství a filozofií. A přitom v samém svém jádru je to tímto a ničím jiným. Každé přikrášlení této základní pravdy je v podstatě zbytečné a nepotřebné.

Znovu chci zdůraznit, že je to jednoduché. Co ale není jednoduché, je dostat se do bodu v našem lokálním vesmíru, ze kterého můžeme doručit toto pozvání, doprovázené naší rozhodnou vírou. To je počáteční bod, kde se stáváme sjednoceným vědomím. Kde náš lokální vesmír vnímáme jako plátno, na které můžeme malovat. Kde vidíme všechnu složitost života jako sjednocený proud našich smyslů, sloužících Jedinému a Všemu.

To není odevzdání se. To je inteligentní sladění prostřednictvím individuální volby. Toto je jediný způsob, jak tento soulad nalézt a udržet v našich životech. Nezáleží na tom, jestli ho udržíme v našich myšlenkách či představách; on si musí nalézt svou cestu skrze naše srdce až do našeho chování. Je to ctnostné srdce, které informuje chování a jestliže se to stane, tak naše chování je požehnané. Slouží vyššímu účelu. A to je stav, skrze který vstupuje inteligence, protože inteligence vždy slouží jen takovému vyššímu účelu, který si dokáže představit.

Jestliže fungujeme jako sjednocené vědomí, kde konečné a nekonečné jsou dvěma polovinami stejného objektu, pak máme inteligenci, která dokáže uchopit nekonečné, a proto dokáže realizovat vyšší účel. Jestliže nerozumíme roli nekonečného, pak naše chápání vyššího účelu je zatíženo náboženskými a filozofickými příkrasami, z nichž mnohé popírají samotnou myšlenku nekonečna, jako by to bylo pro naše malé, roztržité mozky příliš těžké pochopit.

Klíčovým prvkem tedy je, že naše inteligence proudí skrze srdce až do našeho chování. Že soulad vnímáme jako výtvar našeho lokálního vesmíru, nikoliv jako bohatou přítomnost přepychových materiálů, nebo snadnosti života. Náš život může být tragický, obtížný, náročný nebo stresující, ale pokud najdeme tento soulad a praktikujeme jeho plynutí skrze srdce do našeho chování, vytváříme náš lokální vesmír více naplněný láskou a laskavostí. A to je vždy a bez ustání nejvyšším cílem.

Pokud je praktickou „odměnou“ nebo důvodem pro pozvání našeho nekonečného jáství to, aby učinilo náš život snadným, pak jsme správně nepochopili motivaci. Motivací je vždy sloužit Jedinému a Všemu. To je jediný čin, který můžeme vykonávat. Ale i když vidíme, že naše jednání se zřetelně odlišuje od této perspektivy, tak se můžeme posunout k pochopení, že dokonalost není součástí tohoto světa. Že v nekonečnu žádná dokonalost neexistuje. Že to, co existuje, je variace, improvizace, úžas, potřebnost a překvapení.

Tímto se tiše rozvíjí pocit vnitřního klidu a poznání. Pocit, že tato inteligence formuje naše spojenectví s ostatními jedinci podobné povahy. A toto spojenectví není formováno skrze organizace, sociální média, webové newslettery, dokonce ani ne skrze slova a obrazy. Je formováno skrze individuální odhodlání stát se sjednoceným a integrálním. Sloužit Jedinému a Všemu za účelem vyzařování chování, které je projevem bezpodmínečné lásky a laskavosti.

Toto je nejvyšší poznání a nejvyšší účel. Můžete jmenovat nějaký vyšší, aniž byste se uchýlili k náboženské nebo filozofické terminologii? Toto je něco, s čím se chceme dostat do souladu. Pokud se dostaneme do souladu s tímto jádrem, tak všechny ostatní věci se vyřeší samy. Bolest, kterou cítíme z naší minulosti, strach z budoucnosti, smutek, který cítíme ze života, všechny tyto prvky se při tomto odhodlání zmenší.

Ne ze dne na den, ale postupně. To neznamená, že život se najednou stane poslušností snadnosti a harmonie, ale spíše to naznačuje, že tento soulad nás bude doprovázet všemi nepřízněmi osudu, se kterými se setkáme a že nám zprostředkuje pocit posílení a pochopení. To jsou dva praktické důvody, proč zformovat soulad mezi konečným a nekonečným. Protože s tímto souladem přichází také pocit posílení a pochopení.

Povšimněte si, že zde nemluvíme o zdraví, kráse a bohatství. Tyto kvality nejsou vyňaty, ale nepatří mezi praktické důvody. Náš pocit posílení a pochopení – to jsou ty praktické důvody, protože díky nim můžeme vnést skrze naše srdce do našeho chování to, co se nalézá v naší imaginaci a myšlenkách. Pak můžeme vidět, jak se naše chování v lokálním vesmíru posunuje směrem k bezpodmínečné lásce a laskavosti.

Chápu, že někteří z vás budou na tento proces pohlížet jako na slabost, nebo jako na něco, co není praktické, protože to neposiluje realitu tohoto světa, ve které jde jen o slávu, vliv, krásu, bohatství a zdraví. Tyto kvality jsou však výkladními skříněmi konečného jáství. V našem lokálním vesmíru se nalézají všude.

Nekonečné bylo překryto konečným a to nikoliv pouze maskou, ale rovnou hřbitovem. Nekonečné a jeho pravý význam byly pohřbeny. My – kolektivně, celé lidstvo – jsme drželi lopaty a házeli hlínu na tělo Nekonečného Jáství. Naše hlína je tvořena slovy, hodnotami, pocity, zastaralými vírami a miliony dalších věcí. Nebylo to záměrné, byl to důsledek naší nevědomosti. Nevědomosti, že Nekonečné Jáství vždy bylo, je a bude.

A tak se nyní dostáváme do bodu, kdy můžeme vidět, že nejvyšším účelem je exhumovat Nekonečné Jáství – Sovereign Integrál – a udělat to postupně jedinec za jedincem, s vědomím, že to je ten způsob, jakým to udělat lze. S vědomím, že to je důvod, proč jsme zde. A s pochopením, že jsme zmocnění k tomu to udělat.

Překlad: Ondřej Průzračný, léto 2024
MOCI – Hnutí za vědomí a vzájemnou propojenost

MOCI.life/essays
TvurciKridel.cz/MOCI/eseje-moci
[Blog MOCI-CZ](#)

© 2024 James Mahu